

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.II.20.395/2024/4.

A tanács tagjai: dr. Hajdu Edit a tanács elnöke
dr. Osztovits András előadó bíró
dr. Darákné dr. Nagy Szilvia bíró
dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró
dr. Stark Marianna bíró

A felperesek: I. r. felperes (cím1) I. rendű
II. r. felperes (cím2) II. rendű

A II. rendű felperes képviselője:
Dr. Németh Diána ügyvéd (cím3)

Az alperes: alperes (cím4)

Az alperes képviselője:

Újváry Zsolt és Társa Ügyvédi Iroda (cím5, ügyintéző: dr. Újváry Zsolt ügyvéd)

A per tárgya: végrehajtás megszüntetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

II. rendű felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Győri Törvényszék 1.Pf.20.282/2023/7.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Győri Járásbíróság P.20.534/2023/16.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezéseit hatályában fenntartja.

Kötelezi a II. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 652.080 (hatszázötvenkettőezer-nyolcvan) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Megállapítja, hogy a II. rendű felperes személyes költségmentessége miatt le nem rótt 2.756.300 (kétfmillió-hétszázötvenhatezer-háromszáz) forint felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az I. rendű felperessel mint adóssal szemben szám1 számú közokirat végrehajtási záradékkal történő ellátása alapján szám2 szám alatt 2006. március 26-a óta végrehajtási eljárás van folyamatban 55.280 euró tőke és járulécai tekintetében. A II. rendű felperessel szemben végrehajtási záradékkal elrendelt végrehajtás szám3 szám alatt van folyamatban.

[2] Az I. rendű felperessel szemben folyamatban lévő végrehajtási eljárásban 2009. szeptember 10-e és 2015. május 26-a között nem történt végrehajtási cselekmény. A II. rendű felperessel szemben folyamatban lévő végrehajtási eljárásban 2005 novembere és 2023 márciusa között folyamatosan végrehajtási cselekmények foganatosítására került sor, így – többek között – a végrehajtó 2007. szeptember 19-én közölte a II. rendű alperessel mint adóssal az árverés alá vont ingatlan becsértékét. A II. rendű felperes ezt 2008. július 3-án végrehajtási kifogással megtámadta, amely kifogást a Győri Városi Bíróság szám4 számú végzésével elutasította. A másodfokon eljáró Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 1.Pkf.51.016/2009/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését hatályon kívül helyezte és a városi bíróságot új eljárásra utasította. Ebben a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság 2010. május 28-án hozta meg szám5 sorszámú végzését. Az adós részéről (jelen per II. rendű felperese) előterjesztett fellebbezés folytán eljáró Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2010. november 23-án kelt 1.Pkf.51.043/2010/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.

A felperesek keresete és az alperes védekezése

[3] A felperesek keresetükben – a végrehajtás korlátozása mellett – kérték az I. rendű felperessel szemben a szám6 számon, a II. rendű felperessel szemben szám3 számon folyamatban lévő végrehajtások megszüntetését. Arra hivatkoztak, hogy a végrehajtási eljárások foganatosítása során öt év eltelt anélkül, hogy érdemi végrehajtási intézkedés történt volna, a végrehajtási jog az anyagi joggal együtt elévült, ezért a végrehajtás megszüntetésének van helye.

[4] Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az első- és másodfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével az I. rendű felperessel szemben folyamatban lévő végrehajtási eljárást megszüntette; ezt meghaladóan a felperesek keresetét elutasította. Megítélése szerint a a végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 57. § (1) (2) és (4) bekezdései, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 528. § (2) bekezdés a) pontja szerint a rendelkezésre álló végrehajtási iratok tartalma alapján megállapítható volt, hogy az I. rendű felperessel szembeni végrehajtási eljárásban a végrehajtási jog elévült, figyelemmel arra, hogy az általa hivatkozott időszakban a végrehajtási eljárásban nem került sor olyan végrehajtási cselekmény foganatosítására, amely a végrehajtási jog elévülési idejét megszakította volna.

[6] A II. rendű felperes tekintetében úgy ítélte, hogy a vele szemben folyamatban lévő végrehajtási eljárásban 2008. évet követően több bírósági döntés is született, legkésőbb 2010. május 28-án a becsértéket megállapító bírósági végzés a 2007. szeptember 19-én indult elévülési időt megszakította. Ez a bírósági végzés a végrehajtási eljárást előre vitte a becsérték megállapításával, ezért a II. rendű felperes vonatkozásában nem következett be az elévülés, ezért az általa előterjesztett végrehajtás megszüntetése iránti keresetet elutasította.

[7] Az I. rendű és a II. rendű felperesek és az alperes fellebbezései folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezéseit részben megváltoztatva az állam terhén maradó feljegyzett kereseti illeték összegét 1.500.000 forint összegre emelte fel. A II. rendű felperesnek a perben vitatott végrehajtási eljárás korlátozására irányuló keresete tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Egyebekben az elsőfokú ítélet megfellebbeezett rendelkezéseit helybenhagyta, a II. rendű felperest 388.766 forint másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte az alperes javára.

[8] A fellebbezések indokaira tekintettel úgy ítélte: a Vht. 140. § (8) bekezdése alapján a becsérték végrehajtó általi közléséhez, illetve a becsérték bíróság általi megállapításához a Vht. joghatásokat fűz, ezért a becsérték megállapítása akár bíróság útján, akár a végrehajtó intézkedésével történik, az a végrehajtás során lefoglalt ingatlan értékesítése érdekében, így a végrehajtás előmozdítása érdekében foganatosított intézkedés, amely a végrehajtás megszakítását eredményező végrehajtási cselekménynek minősül.

[9] A II. rendű felperessel szemben folyamatban lévő végrehajtási eljárásban a II. rendű felperes mint adós becsérték megállapítása céljából végrehajtási kifogást terjesztett elő, amely alapján hatályon kívül helyező végzés született a másodfokú eljárás során, majd a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta a másodfokú bíróság. A hivatkozott hatályon kívül helyező végzés indokolásában foglalt végrehajtási ügyszám megegyezik a II. rendű felperes ellen folyamatban lévő végrehajtási eljárás ügyszámával, így kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy a hivatkozott bírósági döntések a II. rendű

felperes ellen folyamatban lévő, a jelen perben keresettel támadott végrehajtási eljárás során születtek. Mindezekre figyelemmel a 2010. november 23-án kelt másodfokú végzés alkalmas volt az elévülés megszakítására. E végzést követően öt éven belül, 2014-ben a végrehajtást kérő az eljárás folytatása iránti kérelmet terjesztett elő, amely kétség kívül alkalmas a végrehajtási eljárás előmozdítására, így az elévülés megszakítására. 2015 februárjában letiltásra került sor, ami egyértelműen a végrehajtás elévülésének megszakítását eredményezte mint az adós vagyona ellen foganatosított kényszerselekmény. Mindezekre figyelemmel az elévülési idő nem telt el, a végrehajtási jog a II. rendű felperes ellen folyamatban lévő végrehajtási eljárásban nem évült el, a végrehajtás megszüntetésére ezért ezen jogcím alapján nem volt lehetőség.

[10] A másodfokú bíróság az alperes perköltség igényét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (4) bekezdése alapján számította fel, amelynek megfizetésére a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a végrehajtás megszüntetése iránti kereseti kérelem vonatkozásában másodfokon pervesztes II. rendű felperest kötelezte. A végrehajtás korlátozása iránti kereseti kérelem körében a fellebbezéssel összefüggésben, illetve a másodfokú eljárás során perköltség nem merült fel, így annak megállapítását a Pp. 386. § (3) bekezdése alapján a másodfokú bíróság mellőzte.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[11] A II. rendű felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a II. rendű felperes végrehajtás megszüntetése iránti kereseti kérelmének helytadó, másodlagosan a másodfokú bíróságot új eljárásra, új határozat hozatalára utasító határozat meghozatalát kérte. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet a Pp. 370. § (1) bekezdésébe és 369. § (1) bekezdésébe ütköző módon bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét. A másodfokú bíróságnak a Pp. 369. § (3) bekezdése alapján kötelessége lett volna a bizonyítás eredményét okszerűtlennek minősíteni és a tényállást kiegészíteni. A másodfokú bíróságnak ez a mulasztása a Pp. 2. § (2) bekezdésébe is ütközik.

[12] A II. rendű felperes szerint a másodfokú bíróság által beszerzett szám7 számú ügy nem tartozik a perbeli szám8-ös ügghöz, ezért az előbbiben található végrehajtási kifogás nem szakíthatja meg a perbeli végrehajtási eljárásban az elévülést csak azért, mert ugyan arra az ingatlanra vonatkozik, mint ami a perbeli ügyben lefoglalásra került. A jelen per tárgya kizárólag a szám8-ös végrehajtási ügy, a kereset ennek megszüntetésére irányult. A másodfokú bíróság semmilyen jogszabályhellyel nem támasztotta alá ténybeli és jogi következtetését, ezért a jogerős ítélet az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. és 54. cikkeibe, valamint az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikkébe, 13. cikkébe, 17. cikkébe és Első Kiegészítő Jegyzőkönyvének 1. cikkébe ütköző módon is jogszabálysértő.

[13] Állította, hogy a pertárgyérték megállapítása a 8/2021.(X.29.) SZTFH rendeletbe ütközik.

[14] A II. rendű felperes szerint a másodfokú bíróság a Pp. 83. § (2) bekezdésébe ütköző módon kötelezte őt 388.766 forint perköltség fizetésére. A peres felek részleges pernyertességére tekintettel az alperes ezen összeg felére lett volna csak jogosult. Figyelemmel arra, hogy a II. rendű felperes pernyertes lett a másodlagos kereset tekintetében, így annak perköltségét sem kell megfizetnie. Mindezekre figyelemmel a ténylegesen megfizetendő perköltség II. rendű felperes részéről 97.192. forint lett volna.

[15] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet a II. rendű felperes által hivatkozott indokokból nem jogszabálysértő. A bíróság becsérték megállapításával kapcsolatos határozata joghatás kiváltására alkalmas, az az eljárás előbbre vitelét szolgálja, ezért az elévülést megszakítja.

A Kúria döntése és jogi indokai

[16] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta.

[17] A Pp. 413. § (1) bekezdései értelmében – figyelemmel az 1/2016. (II. 15.) PK véleményre is – a jogerős ítélet több rendelkezését támadó, avagy több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényben meghatározott, egymással szoros logikai és perjogi kapcsolatban álló kötelező tartalmi kellékekkel. Ezek a támadott határozat, a jogszabálysértés és azzal összhangban a megsértett jogszabályhely megjelölése, a jogorvoslati kérelem indokainak ismertetése és a Kúria döntésére irányuló határozott kérelem. Több jogszabálysértésre alapított felülvizsgálati kérelemnek valamennyi jogszabálysértés tekintetében teljesítenie kell az előzőekben bemutatott tartalmi elvárást, ellenkező esetben a tartalmilag fogyatékos felülvizsgálati kérelmet – vonatkozó részében – a Kúria nem vizsgálhatja érdemben.

[18] A Pp. 413. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmek kötelező tartalmi eleme – egyebek mellett – a megsértett jogszabályhely megjelölése, amelyet – az 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontjához fűzött indokolásból kitűnően – konkrétan, a jogforrás, a paragrafusszám, az esetleges bekezdések és pontok számának megadásával kell meghatározni, követelmény továbbá az is, hogy az így megjelölt jogszabályhely megfeleljen a jogszabálysértés szöveges körülírásának.

[19] A II. rendű felperes felülvizsgálati kérelmében megjelölte az Európai Unió Alapjogi Chartájának és Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezmény több cikkét is, továbbá hivatkozott a 8/2021.(X.29.) SZTFH rendelet megsértésére is anélkül, hogy e körben a jogszabálysértés indokait ismertette volna. A Kúria mindezekre figyelemmel a felülvizsgálati kérelemnek csak a formailag és tartalmilag is megfelelő részét vizsgálta érdemben, és abban foglalt állást, hogy a másodfokú bíróság a Pp. 370. § (1) bekezdésének és 369. § (1) bekezdésének megfelelően bírálta-e felül az elsőfokú ítéletet, valamint a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján, jogszerűen állapította-e meg a másodfokú perköltséget.

[20] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

[21] A II. rendű felperes felülvizsgálati kérelmében állította, hogy a másodfokú bíróság a végrehajtás megszüntetés iránti kereseti kérelme vonatkozásában felülbírálta az elsőfokú ítéletnek a végrehajtási jog elévülése vonatkozó megállapításait. A Kúria rögzíti: az eljáró bíróságok egybehangzóan utasították el a II. rendű felperesnek ezt a kereseti kérelmét. A másodfokú bíróság – helyesen – a Pp. 370. § (1) bekezdés alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között eljárva vizsgálta a peres felek által hivatkozott jogszabálysértéseket, az elsőfokú ítéletnek a Pp. 369. § (1) és (3) bekezdései alapján az anyagi joggal való megfelelését. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletnek a II. rendű felperes végrehajtás megszüntetése iránti keresetét elutasító rendelkezését se eljárásjogi-, se anyagi

jogi szempontból nem bírálta felül jogszabálysértően, a II. rendű felperes által a felülvizsgálati kérelmében e körben hivatkozott jogszabálysértés nem valósult meg.

[22] A II. rendű felperes a tényállás tisztázatlanságát állítva sérelmezte azt is, hogy a másodfokú bíróság részéről beszerzett szám7 számú végrehajtási iratanyag nem a perbeli végrehajtási eljárással vannak összefüggésben, az ott talált végrehajtási kifogás nem vonatkoztatható a jelen peres eljárásban állított elévülésre. A II. rendű felperes azonban az állított jogszabálysértéssel összefüggésben megsértett jogszabályhelyként sem a tényállás megállapítására vonatkozó Pp. 279. §-át, sem az elévülést szabályozó Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 326. § és a Vht. 57 §. rendelkezéseit nem hívta fel, ezért felülvizsgálati érvelésével a Kúria érdemben nem foglalkozhatott.

[23] A II. rendű felperes felülvizsgálati kérelmében vitatta a jogerős ítéletnek a másodfokú perköltségre vonatkozó rendelkezését is, eközben jogszabálysértésként a Pp. 83. § (2) bekezdésére hivatkozott. A Kúria utal arra, hogy e jogszabályhely úgy rendelkezik, hogy részleges pernyertessége esetén a fél az ellenfél perköltségét a pervesztesége arányában téríti meg. A másodfokú bíróság úgy rendelkezett, hogy a végrehajtás megszüntetése iránti kereseti kérelem vonatkozásában a II. rendű felperes a jogerős ítélet alapján is pervesztes lett, ezért köteles az alperes 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (4) bekezdése alapján felszámított másodfokú perköltségét megfizetni. A másodfokú bíróság a végrehajtás korlátozása iránti kereseti kérelem vonatkozásában helyezte hatályon kívül az elsőfokú ítéletet és utasította az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára. A másodfokú bíróság e körben rendelkezett úgy, hogy e kereseti kérelem körében a fellebbezéssel összefüggésben, illetve a másodfokú eljárás során perköltség nem merült fel, így annak megállapítására sem került sor a Pp. 386. § (1) bekezdése alapján. A II. rendű felperes tartalmilag ez utóbbi rendelkezést sérelmezte, de a releváns jogszabályhelyként nem jelölte meg, a Kúria a másodfokú bíróság által megállapított perköltség jogszerűségét nem vizsgálhatta

[24] A Kúria mindezekre figyelemmel a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezéseit a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[25] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban pervesztes II. rendű felperest a Pp. 405. § (1) bekezdése szerint irányadó 82. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségeinek megfizetésére figyelemmel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdésére. A II. rendű felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. § (1) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[26] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 405. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó 376. § (1) bekezdés a) pontja alapján tárgyaláson bírálta el.

[27] A Kúria ítélete elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

Budapest, 2024. szeptember 17.

dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, dr. Osztovits András s.k. előadó bíró, dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k. bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró, dr. Stark Marianna s.k. bíró